

Buenos Aires-i HÍRMONDÓ

Az Argentínai Magyar Közösség havi elektronikus hírlevele
Publicación electrónica mensual de la Comunidad Húngara en la Argentina

Szerkesztői gondolatok

Czékus Ábel

Nem halt meg, kit eltemetnek; meghalt, kit elfelednek

Hősök napi megemlékezés Buenos Airesben

Talán nincs még egy olyan hányattatott sorsú nemzet, mint a magyar. Az éppen csak megszilárdult magyar államot előbb a tatár, aztán a török rohanta le, de őseink azon elkötelezettségét, mely szerint a magyarságnak be kell tagozódnia a nyugati kultúrkörbe, semmi és senki sem tudta megingatni. A vallás és a hit, egy magasztosabb eszme iránti elkötelezettség mindig átsegítették

nemzetünket a nehéz időközön. Az idők folyamán mindazonáltal volt, hogy önálló állam nélkül, „csak” szellemében élt a nemzet; volt, hogy magyarságunkat csak „másodrangúan” élhettük meg; és olyan is volt, hogy úgy tekintettek Hazánkra, mint holmi játékszerre. De a magyarság fennmaradt.

Mindezt a Hőseinknek köszönhetjük. Azoknak, akik Mohácsnál, az Isonzónál, a Don-kanyarban vagy bárhol a világon a legtöbbet: életüket adták a Hazáért, a keresztény magyarságért. Köszönet illeti

ugyanakkor azokat is, akik tudásukkal és szorgalmukkal, rátermettségükkel és kitartásukkal, leleményességükkel és lelkiismeretességükkel beírták nevüket a magyarság történelemkönyvébe. Ők is a mi Hőseink, akikre büszkének kell lennünk, akikre fel kell néznünk, és ami a legfontosabb: őriznünk és ápolnunk kell emléküket mindenhol, minden korban.

Mára megvalósult őseink vágya és a magyarság a nyugati kultúrkör tagjává vált. Magyarország az Európai Unió tagja, kiemelkedő művészeti örökséget ápol, elismert tudósokat adott a világnak.

A felelősség most rajtunk áll, hogy milyen példát mutatunk azoknak a nemzeteknek, amelyek még hön áhítják a demokráciát, a jólétet, a jobb minőségű oktatást vagy a kiteljesedés szabadságát. Ahhoz viszont, hogy megértsük a kultúránkat és intézményeinket, nekünk is meg kell értenünk, hogy mit mutatnak az idők jelei. Meg kell értenünk, hogyan jutottunk oda, ahol vagyunk, egy-egy esemény milyen tanulsággal szolgál, és a népek közötti együttműködés mit eredményez. Mindezeket a felvetéseket Hőseink segítenek megválaszolni. Az örök világosság fényeskedjék nekik!

Megemlékezők a június 1-jei Hősök Napján

Eseménynaptár - Calendario

2014. június – junio 2014

Bátházár Márta

Az intézmények elérhetőségét ld. a Hírmondó végén! – Ver direcciones bajo Nuestras Instituciones

Július 1., kedd, 20.30 óra: EMESE Kultúregyesület évi közgyűlése. Hungária

Július 5., szombat, 13.15 óra: 3. Nyelvcsiszoló óra. ZIK. Szent László Iskola

Július 6., vasárnap, 10.30 óra: Spanyol nyelvű Istentisztelet, Nt. David Calvo. Református Egyház

Martes 1°, 20.30 hs.: Asamblea General de la Asociación Cultural EMESE. Hungária

Sábado 5, 13.15 hs.: 3° Clase de perfeccionamiento lingüístico húngaro. ZIK. Colegio San Ladislao

Domingo 6, 10.30 hs.: Culto en español, Rdo. David Calvo, Iglesia Reformada

Domingo 6, 17 hs.: Encuentro musical

Július 6., vasárnap, 17 óra: Argentínai Kodály Egyesület koncertje. II. zenei találkozó: „A zene mindenkié”. Szerepel: négy kórus és az „El Cordal” vonós együttes. Belépő: \$ 30.- Mindszentynum

Július 9., szerda: Argentin nemzeti ünnep

Július 11., péntek, 21 óra: XI. Táncház. Zenei kíséret: Mákos együttes. Tipikus magyar vacsora. Belépő: \$ 25.- Jelentkezés: 15-6849-6076. Mindszentynum

Július 12., szombat, 17.30 óra: Kolomp néptáncgyüttes nyílt főpróbája teljes viseletben a Cefre zenekar kíséretével. Cserkészház, Hungária

Július 12., 19., 26., szombat: A ZIK és a cserkészlet téli szünete. Nincs összejövétel

Július 19-20., szombat-vasárnap: XII. Dél-amerikai Magyar Néptánc-találkozó. Fellépnek a Buenos Aires-i Regös és Kolomp néptáncgyüttesek és a Cefre zenekar. São Paulo, Brazília

Július 20., vasárnap, 10.30 óra: Magyar nyelvű Istentisztelet. Nt. Demes András. Evangélikus Egyház

Július 22., 24. és 29., 31., kedd és csütörtök, 15-16.30 óra: „Téli mesék” Spanyol nyelvű irodalmi és művészeti műhely gyermekeknek. Tájékoztató és beiratkozás: a casiopeatalleres@gmail.com címen. Mindszentynum

“La música es de todos”. Concierto de cuatro coros y el ensamble de cuerdas “El Cordal” de la Asociación Kodály Argentina. Bono contribución: \$ 30.-. Mindszentynum

Miercoles 9: Fiesta patria argentina

Viernes 11, 21 hs.: X. Peña Folklórica húngara “Táncház”, música y baile para todos con música en vivo del conjunto “Mákos”. Bono contribución \$ 25.- Cena típica con plato único. Avisar participación: 15-6849-6076. Mindszentynum

Sábado 12, 17.30 hs.: El conjunto folklórico “KOLOMP” invita a su ensayo general abierto al público, donde estrenará para Buenos Aires las coreografías con las que se presentará en julio en São Paulo, Brasil. Con el vestuario completo y la música en vivo a cargo de la orquesta típica “CEFRE”. En la sala de ensayo, Hungária

Sábado 12, 19 y 26: No hay actividad scout ni del Círculo Zrínyi por vacaciones de invierno

Sábado 19 y Domingo 20: XII. Encuentro Sudamericano Folklórico Húngaro, con la actuación de los grupos de baile folklóricos húngaros Regös y Kolomp y el conjunto musical Cefre de Buenos Aires. São Paulo, Brasil

Domingo 20, 10.30 hs.: Culto en húngaro, Rvdo. András Demes. Iglesia Luterana

Martes y Jueves 22, 24 y 29, 31, 15-16.30 hs.: Taller de literatura y arte “Cuentos en invierno” para niños en castellano. Informes e inscripción: casiopeatalleres@gmail.com Mindszentynum

2014. augusztus 1-9.

1-9 de agosto de 2014

Augusztus 3., vasárnap, 10.30 óra:
Spanyol nyelvű Istentisztelet, Nt. David Calvo. Református Egyház

Augusztus 4., hétfő, 19.30 óra: AMISZ Választmányi gyűlés, Amenábar

Augusztus 9., szombat: A Kolomp néptáncegyüttes és a Cefre zenekar rendezésében táncbemutató és vacsora. Pontos információk az augusztusi BAH-ban. Mindszentynum

Domingo 3, 10.30 hs.: Culto en español, Rvdo. David Calvo, Iglesia Reformada

Lunes 4, 19.30 hs.: Reunión de Consejo y Asamblea General FEHRA, Amenábar

Sábado 9: Cena Show organizado por el grupo de baile folklórico KOLOMP acompañado por el conjunto musical CEFRE. Información completa en el periódico electrónico BAH de agosto

A rendszeres programokat ld. a Hírmondó 29. oldalán!

A Buenos Aires-i magyarok életéből

Lírikus gálaest a Mindszentynumban

Retezár Mónica tudósítása

Május 31-én este a legkülönbözőbb hangok sokasága töltötte be a Mindszentynum dísztermét.

Először magas sarkú cipők kopogása, hosszú ruhák suhogása hallatszott, hiszen elegáns gálaestre voltunk hivatalosak. Az újonnan beszerzett fényreflektorok lágy hangulatot terjesztettek a fehér damaszt terítőkkal, virággal, gyertyákkal terített tíz személyes asztalokra. A megszabott ülési rend és az átlósan elhelyezett asztalok lehetővé tették, hogy mindenki kényelmesen tudja követni a terem közepén lefolyó műsort.

Wagner Gabriela és **Fóthy Zsuzsi** a Mindszentynum nevében elhangzott köszöntő szavai után, megtelt a helyiség a poharak koccintásával és evőeszközök csörömpölésével. Argentína egyik legjobb nevű pincéjének (Navarro Correas) borával kísértük a nagyon ízletes előételt, sonkás-sajtos

palacsinta kétszínű öntettel. A magyar blúzba öltözött fiatal pincérlányok és -fiúk jóleső kedvességükkel ügyesen szolgálták fel a főételt is: pörkölt és csirkepaprikás között lehetett választani. **Paál Magdi** főzőtehetségének pazar bemutatója volt ez, aminek csúcspontját a dobostorta képezte, amiről ezt a megjegyzést hallottam: „Ez finomabb mint Magyarországon...”

A különböző fogások között viszont azokat a hangokat hallhattuk, amelyek miatt tulajdonképpen eljöttünk. Megszólalt a zongora Brahms *Magyar*

Táncaival, és **Rubén Yazyi** fiatal zongoraművész nemcsak tehetségével, hanem bocskai ruhájában Petőfihez való hasonlóságával is elbűvölt bennünket. Ezután felváltva vagy duóban megszólalt a két fiatal szoprán énekesnő.

Díszmagyarba öltözve magyar, osztrák és német zeneszerzők ének, opera és operett repertoárjával elszállítottak bennünket a monarchia hangulatába. **Gisela Barok**, aki magyar származású, több magyar nyelvű dalt

adott elő, ami különösen meghatotta a közönséget; lelkesen kísérték őt kórusként „A csitári hegyek alatt” népdallal. **Fabiola Masino** nem csak hangjával, de színészi tehetségével is kitűnt, nagyon élvezte mindenki. A klasszikus est egyik fénypontja viszont a bravúrosan előadott három *Zarzuela* volt, amelyek elvarázsoltak bennünket Spanyolország szívébe és szinte hallottuk a kasztanyetták koppanásait.

Az elegáns, formális est hangulatát **Dombay Jenci** bemondó lazította fel vidám és fesztelen megjegyzéseivel, amelyek többször is hangos nevetést váltottak ki.

Elképzелhető, hogy az összes hang közül a három remek művész fülében és szívében a megérdemelt tapsvihar visszhangzott a legtovább.

Megjegyzéseim: Kitűnő!!!! Nagyon tetszik!!!!

∴

Juan Fernando Czetz: vida y obra

Martha Balthazár

La conferencia sobre la vida y obra del Cnel. **Juan Czetz** dictada por el Cnel. del Ejército Argentino Guillermo **Ariel Druetta**, tuvo lugar el 11 de junio en el Centro Cultural Húngaro Mindszentynum. La presentación del currículum del expositor estuvo a cargo del Sr. **Juan Honfi**.

Durante el desarrollo de la conferencia se buscaron respuestas a los siguientes interrogantes: ¿Quién era el Cnel. Juan Czetz, por qué su paso fue tan trascendental por las distintas geografías, tanto en su patria como en la Argentina, por qué su memoria se sigue recordando y honrando?

Partiendo de la premisa de que los presentes conocían la historia de la vida del Cnel. Czetz, especialmente la que se

desarrolló en Hungría y se refiere a su participación activa en la Revolución de 1848, al lado de **József Bem**, como

comandante del ejército de Transilvania, se dedicó con especial interés a describir a la persona, su destreza física, su facilidad de aprendizaje tanto en las ciencias exactas como las sociales y sus cualidades profesionales y personales, acompañadas de la buena fortuna, que lo distinguían de las demás personas. Lo describió como estratega y táctico, despojado de vanidad, humilde ante sus logros militares y quien ascendió hasta el grado de general por sus méritos en combate en su patria.

Enfatizó sobre su vida en la Argentina, a donde llegó casado desde Sevilla con una sobrina del general **Juan Manuel de Rosas**, dedicándose a trabajos de agrimensura en diferentes partes del país, entre ellas el levantamiento de todas las estancias de Azul en la provincia de Buenos Aires. Trazó un mapa oficial de los límites argentinos con el Paraguay y Brasil, diseñó los planos catastrales y topográficos de la provincia de Entre Ríos, trazó un camino desde Santa Fe a Santiago del Estero. Por recomendación de su amigo **Lucio Mansilla** fue incorporado al Ejército en la sección de ingenieros con el grado de coronel y bajo la presidencia de **Domingo Faustino Sarmiento** dirigió el avance de la línea de fronteras con los indígenas en el sur de Córdoba. Fue uno de los principales organizadores, fundador y primer director del *Colegio Militar de la Nación*, logrando que se distinguiera por su estricta disciplina como uno de los más avanzados fuera de los ejércitos de Europa. Fundó una escuela de oficiales e ingenieros dependiente de ésta.

Falleció en Buenos Aires en 1904 y sus restos fueron llevados al mausoleo de la familia Rosas en el *Cementerio de*

la Recoleta y posteriormente trasladados a la Capilla del Colegio Militar.

Para finalizar, el Cnel. Guillermo Druetta hizo un resumen muy emotivo, contestando los interrogantes que se plantearon al comienzo de su conferencia diciendo: “Juan Czetetz ha sido un hombre íntegro, de convicciones

claras, de temperamento firme, formado en la espada, el fusil y la maraña del combate, pero a la vez un hombre culto, conocedor, anticipado a los hechos, intelectualmente genial, un conductor por naturaleza, con iniciativa creadora y a la vez un sabio para decidir. Hizo escuela en cuanto sitio estuvo, dejando huella perenne en quienes han tenido la fortuna de tratarlo en los más diversos círculos, en todos los niveles sociales, en todos los estadios de su vida y en las situaciones más variadas. Los homenajes han sido una constante en nuestro país, no habiendo sido olvidado su nombre ni en el Ejército ni en la sociedad civil, desde el Batallón de Ingenieros 1 que lleva su marca, pasando por calles en las distintas geografías argentinas, hasta el tallado en madera de su rostro en la *Plaza Hungría* de esta ciudad, dan cuenta de la honra a este gran hombre, al que vemos trascendente por el tenor de sus virtudes y al cual recordamos como luchador por la libertad de su pueblo, líder conductor desde la palabra y la obra, ejemplo de prudencia y templanza,

caballero en el más amplio sentido de la palabra, sencillo y genial en la concepción militar. Fue hombre de dos Patrias, una del corazón, de la tierra amada y jamás olvidada, y la otra del corazón y la adopción. Con las dos se identificó, por ellas trabajó, luchó y ofrendó su vida desde el sable y el caballo hasta el trabajo diario en los

despachos, los cuarteles y el terreno; podemos afirmar entonces, que ha sido un exponente cabal de guerrero bravo y ciudadano ejemplar.”

Como dato curioso es interesante mencionar que **Mónica Retezár**, persona muy apreciada en nuestra colonia, está emparentada con el Cnel. Juan Czetz.

A „Kolomp” látogatóban a Szent István Öregotthonban

Balthazár Márta

Egy szép őszi szombat délután, június 14-én, pillanatok alatt szokatlanul hangossá vált a Chilavert-i *Szent István Öregotthon* nagyterme, ahol már kényelmesen elhelyezkedve ültek az otthon lakói. A Kolomp Néptáncegyüttes majdnem teljes létszámmal, 19 tag és két vendégszereplő hangoskodott ott, miközben üdvözölték a bentlakókat. Ezután gyorsan felvették a tánchoz szükséges kellékeiket, majd karjaikat összefonva és félkört alakítva, torkuk bemelegítésére szépen elénekelték azokat a népdalokat, amelyekkel a táncaikat kísérik.

Nehezen bár, de sikerült megszólaltatni egy zenegépet is, hogy a

mezőségi és kalotaszegi táncokat, amelyekkel az együttes fellépni készül júliusban a XII. Dél-amerikai Magyar NéptáncTalálkozón Sao Paulóban, méltóan kísérik az élő hangok mellett a megfelelő zenei aláfestéssel is.

Másfél órán keresztül, pár perces szünettel, szórakoztatták a bentlakó néniket, bácsikat, látogató hozzátartozókat és természetesen a személyzetet is, akik meg-megszöktek elfoglaltságaikból, hogy részesei lehessenek a mulatságnak.

Befejezésül, az otthon kitűnő szakácsnői frissen készített pizzával vendégelték meg a táncosokat, amit az ebédlőben kerek asztalok mellett a bentlakókkal együtt, vígan fogyasztottak el a szereplők.

Ez volt a harmadik alkalom, hogy a csoport meglátogatta az Otthon lakóit és jókedvével, táncaival hozzájárult ahhoz, hogy legyenek kissé vidámabb napjaik is. Ígérik, hogy máskor is odalátogatnak.

El Hogar San Esteban tiene nueva cocina

Martha Balthazár

¡Un sueño se hizo realidad! Gracias a una importante contribución económica recibida del *Ministerio de Administración Pública y Justicia de Hungría*, a los aportes de algunos protectores y a la gestión de diseño y supervisión de obra llevada adelante por **Francisco Demes** el *Hogar San Esteban* tiene cocina nueva.

Eva Rebechi, Lenke Németh y Claudia Molina

Se cambió una cocina construida con el concepto de hace varias décadas, equipada con muebles de madera ya visiblemente deterioradas, por otra que cumple con las normas y exigencias de

diseño e higiene de nuestra era moderna, realizada con material resistente de acero inoxidable.

Fueron varias semanas de mucho trabajo y muy difíciles para todos, soportando incomodidades, sin perder la sonrisa y la buena disposición, hasta que finalmente los nuevos muebles, equipos y artefactos, incluyendo las tuberías de gas desde la calle, quedaron instalados. Los albañiles, electricistas y gasistas que realizaron el trabajo, los internos, el personal en general y de manera muy especial las cocineras, todos pusieron su granito de arena e hicieron su aporte positivo para solventar la difícil situación.

Quedó pendiente la dotación de nuevos implementos, tales como sartenes, ollas y utensilios en general, pero confiamos en que muy pronto con la ayuda de Dios y la generosidad de los que apoyan la labor que se realiza en el Hogar San Esteban, también se dispondrá del equipamiento adecuado.

:::

Jornada contra el bullying “concientizar es prevenir”

Martha Balthazár

El Bullying es un comportamiento agresivo e intencional, que supone un desbalance de poder y que se repite a lo largo del tiempo. Puede darse a través de diferentes formas de hostigamiento: físico, verbal, psicológico y virtual. También incluye modalidades tales como las amenazas, el pedido de dinero, el acoso a través de insultos o agresiones físicas y la generación de rumores. Es una forma de violencia que ocurre tanto en mujeres como en varones y supone

disfrute por parte del agresor y sufrimiento del agredido.

La jornada sobre este tema se realizó el 28 de mayo en las instalaciones del *Colegio Pestalozzi* y surgió como una preocupación por el daño que causa el bullying y sus derivaciones en violencia y discriminación de las personas, con la convicción de que las soluciones se encuentran en la sociedad misma.

El evento fue organizado por el *Club Europeo* en el marco del proyecto

Eurokids, conjuntamente con la *Delegación de la Unión Europea* dentro de las actividades por el mes de Europa.

Fue presentado a diferentes medios de comunicación en la conferencia de prensa del 26 de mayo en el *Club Francés de Buenos Aires*, que fue presidida por el Embajador **Alfonso Diez Torres**, Jefe de la Delegación de la Unión Europea en la Argentina, con la presencia de los directores de los colegios participantes y autoridades del Club Europeo.

S.E. el embajador Alfonso Diez Torres dio la bienvenida a los presentes y expresó que la idea es compartir experiencias y soluciones en Europa y la Argentina, tratando la problemática del bullying, con la premisa de que “concientizar es prevenir” y que es un tema de suma importancia en los países que conforman la Unión Europea.

Seguidamente el Secretario General del Club Europeo Dr. **Rodolfo Caffaro Kramer** señaló: la intención es abordar el tema desde lo positivo, desde la óptica de las soluciones. Dialogar con los docentes de los colegios y conocer los programas que se utilizan en Europa al respecto. Se dice que los colegios llevan la mochila, de que son los generadores del problema, pero en la jornada se demostrará que el problema existe en todas las actividades sociales y la solución nos corresponde a todos.

El temario tratado por los especialistas tenía en consideración: “Adolescencia y autoridad: posmodernidad y escuela”, “Los vínculos entre pares y el bullying”, “Plan de tratamiento: Psico-educación y prevención”, “La experiencia en Europa”, “La mirada institucional”. “Los colegios de comunidades europeas” y “Talleres: tratamiento de temas con intereses puntuales”.

El doctor **Gustavo Girard**, quien hace 35 años trabaja por y para los adolescentes, advirtió que no hay recetas, que es difícil tratarlo desde un campo científico, porque una vez que se completan todos los pasos, se encuentran con que la realidad cambia constantemente, el universo es diferente y debe encararse desde la intersectorialidad y la interdisciplina. Participaron en la jornada las autoridades del Colegio Pestalozzi y de los colegios europeos: *Cristóforo Colombo*, *Jean Mermoz* y *Goethe Schule*. Entre los más de ciento cincuenta asistentes estuvieron presentes padres, directores de varios colegios tanto de la Capital Federal como de Buenos Aires. Los embajadores de Alemania, S.E. **Bernhard Graf von Waldensee**; de Suecia, S.E. **Grufan Al-Nadaf** y Finlandia, S.E. **Jukka Siukosaari**, presentaron programas utilizados en sus países en el combate del bullying.

La diputada nacional **Mara Brawer**, del Frente para la Victoria, autora de la “Ley para la promoción de la convivencia y el abordaje de la conflictividad en las instituciones educativas” explicó los fundamentos que presentó a fin de que su proyecto se convirtiera en ley, que en breve será reglamentada.

Városi élménykirándulás

Mihályfy Kinga beszámolója

Június első hétvégéjén a nagy cserkészlányok a belvárosban jártak! Mályva és Pipacs őrök együtt indultak a kalandra. A keretmese *Alíz Csodaországban* története volt, tehát a nyuszi után futottak!

A vezetők állomásonként találkoztak velük fővárosunk különböző nevezetes pontjain. Az állomásokon az őrök leveleket kaptak, az elsőt Monteverde u. 4251 címen, ennek utasításai alapján eljutottak a *Retiro pályaudvarig*. Ezelőtt sokan még nem jártak soha arrafelé, izgi volt!

Ügyesen megérkeztek Retiro-ra, ott várta őket az ikertestvérpár csíkos ingben. Miután feleltek a sok kérdésre – mint például: kitől kaptuk a tornyot?, mi a tér neve? – megkapták a második levelet. Tovább indultak a 130-as busszal *Puerto Madero* felé. Ezen a második állomáson várt rájuk a Tátika Őrs! Néhányan közülük már nem cserkészkednek rendszeresen, de szuper volt, hogy eljöhettek, mert ők is nagyon élvezték a találkozást! A Tátikák tiszta lilába öltözött „rossz” macskákat játszottak, akik a cserkészektől elvárták, hogy mindenfélét megtudjanak a környékről, meg azt is, hogy önméretükkel mérjék le a „Puente de la mujer” hosszát.

A következő levél mutatta az utat a *Recoleta temető* felé. Ügyesen

megérkeztek és találkoztak ott két hernyóval. Megismerték a gyönyörű temetőnket, bejárták, több feladat elvégzése, séta és fényképezés után tovább indultak az utolsó állomáshoz: a *Planetáriumhoz*. Ott két bolond kalapos alak énekelt: „boldog nem születnapot neked, nekem”, együtt teáztak és boldogan megvendégelték a lányokat finom brownie-val! A *mate* tea kimaradt, mert sajnos kihűlt, mire megérkeztek a cserkészek.

A kirándulás célja az volt, hogy megismerjék Buénos Airest, mekkora, milyen szép, és mennyi sok látnivalója van!! Azzal a ténnyel szembesültünk a csapatunkban, hogy a cserkészek jelentős része eléri néha a 18. évét is úgy, hogy nem jártak még soha a belvárosban, amely csak 30 percre van tőlük! Valószínű, hogy a rossz közbiztonság miatti félelem ennek az oka. Ezért gondoltuk a vezetőkkel, hogy cserkész keretben, jó sok vezetővel, akik kísérik, várják, és vigyáznak a tagokra, a legjobb módszer bemutatni Buénos Airest!

Az is fontos célja volt a kirándulásnak, hogy megtanuljanak önállóan közlekedni a városban. Például ki kellett derítsék, hogy hol van a buszmegálló, meg ha jó úton vannak a Recoleta temető felé. Odafigyelés, a tíz cserkész törvény betartása, sok minden benne volt ebben a „tanulásban”. És persze, a legfontosabb: az őrsi szellem ápolása.

Fáradtan, de vidáman érkezünk meg mindnyájan az otthonos **Fóthy**

konyhába. A nagy kalandnak vége volt, de mi tovább programoztunk!

Játszottunk, házi pizzákat vacsoráztunk, fagyit ettünk és a maradék brownie-t is elfogyasztottuk.

Este szépen tábortüzeztünk és még egy megható csendes percre is jutott idő. 15-en voltunk együtt: egy picit jobban megismertük egymást, és talán önmagunkat is... Sokat nevtünk és mind nagyon élveztek!!

Másnap reggel, nyolc óra alvás után, felkeltettük a lányokat finom *dulce de leche*-s palacsintával. Néhány kézügyesség után, dél körül, megérkeztek a szülők és visszatértünk a valósághoz.

Nem mindenki érti, hogyan tud egy 11 éves és egy 25 éves lány együtt nevetni, megosztani a gondolatait, és

A 39. sz. „Magyarok Nagyasszonya” lcscs. vezetői nevében, Mihályfy Kinga

egymástól tanulni. Talán mi nem is vesszünk észre, mert annyira természetes már számunkra. Hálás vagyok, hogy cserkész vagyok. Tudom, hogy nagy kötelességünk van a tagokkal; hétről-hétre őrsvezetők és vezetők minden erőfeszítésünket és időnket szívesen áldozzuk arra, hogy a lányok élvezzék az összejöveteleket, és hogy egyre jobb emberek legyenek. Nagy kihívás ez, de vállaljuk.

Jó cserkészkedni, nem fontos, hogy hány évesek vagyunk, vagy mióta nem jártunk cserkészetre... Talán néha fárasztó, talán lenne kedvünk mást is csinálni, de mikor összegyűlünk, mindnyájan együtt népdalozunk, vagy szerepelünk, vagy akármilyen bolondságon nevetünk, az mindent megér.

Rövid hírek

Noticias cortas

Tóth János és Sommaruga Mónica 1974-ben kötöttek házasságot. A negyvenedik évfordulójukat úgy ünnepelték meg május 25-én, hogy a *Mindszentynumban* a vasárnapi szentmise alatt, szűk családi és baráti körben, **García Mata atya** előtt ismét örök hűséget fogadtak egymásnak. A megható szertartás után, palermoi otthonukban a család és barátok együtt emelték fel poharaikat és koccintottak egészségükre.

✕

Nagy örömmel tudatjuk, hogy megszületett **ALEXA, Zombory Caro** és **Abregu Lucho** második lánya, június 20-án délután Barilocheben. Majdnem három és fél kilós lett a gyermek, a család egészséges és nagyon boldog. **Zombory Andi** (Alexa egyik nagynénje) így nyilatkozott: „Végre megérkezett **Sofi** várva várt barátnője, nagyon örülünk a bébinek, lassan kell magyar óvoda Barilocheben is”.

✕

„Nagy boldogsággal jelentem, hogy június 11-én megszületett **Kerekes Boldizsár, Marci** bátyám és felesége, **Paz** második gyermeke. Az egész család szeretettel fogadta, különösen bátyja, aki ölbe akarja fogni, etetni is kíváncodik. A gyermek 50 cm és 3710 g. Isten hozta az unokaöcsémet!” **Kerekes Miki**

ARGENTÍNAI MAGYAR IFJÚSÁGI KRÓNIKÁK

A szétszórtságban: „Az emlékezet is tele van feledéssel” (Z. K.)

Kitaposott ösvény

Kedves olvasóim! E három hónap leállás alatt sikerült kibékülnöm bizonyos gondolataimmal. Elsősorban a gyászt oldhattam fel. Vagyis a

hírlapunktól való búcsúzás szomorúságát. Az átállás nem úgy alakult, ahogy ezt naív módon magamban elképzeltem, és ennek következtében valódi szükségem volt egy kis „eszmepihenésre”. Pihenni azért persze nem pihentem, hiszen közösségem közben szakadás nélkül folytatta munkáját, és ilyen értelemben az ifjabb tagozata sem maradt hátra. Sok minden sorakozik megemlézésre, változatos mondanivalóm is tornyosodik előttem. Ifjúságnak nem csak a korban fiatalokat nevezem, hanem dolgozó kolóniánk minden egyes élni akaró tagját. Szóval a gyerekeket, a serdülőket, a lelkes szülőtábort, a tanárokat, a cserkészvezetőket, a táncoktatókat, az írókat, a színészeket és programjaink kimeríthetetlen rendezőit. Véleményem és meggyőződésem szerint ezek a Hungáriánk „fiataljai”!

Április eleje óta (márciusban jelent meg az AMH utolsó HUFÍ rovata) minden szabad pillanatomban a megszűnt újságunkra gondoltam. Kilenc év az én életemben még nagyon sok idő.

Ugyanis nagyon értékes idő. Felnőtt korom csúcspontjának kertje. Egy ideig azonban mégsem tudtam kiigazodni. Bántott a szakadás, a nagy változás előszobája látható teher volt és a sürgetés viszont kegyetlenül aggasztott. Megengedtem magamnak az átgondolás idejét. Közben változatlanul része voltam a kolóniánk értékesnek minősített tevékenységének. 2014 mint még egy izgalmas évnek indult, s eme izgalmak falának egyik téglája vagyok jómagam is. Élvezem a munkát, szeretem a kihívást, és egyre jobban tiszteltem a kitartó, lelkiismeretes magyar embereket! Ezért itt elsősorban író csapatomat, munkatársaimat kellett összehozni, megerősíteni! Remek lesz! **Lajtaváryné Zsuzsi, Dombay Jenci, Wagner Carolina, Espinosané Benkő Teri, Ádám Timi.** Kezdek ismét boldog lenni! Ettől eltekintve, a hónapok az események és a megszokott teljesítmények batyuját hordozták! A **ZIK** magyar iskolánk megállás nélkül halad józanul felújított céljai felé, tanít, kiagyal és nyelvtáborokat rendez... az elmúlt nyár alatt ismét számos serdülő csoportot küldött át ösztöndíjjal Magyarországra. A néptánc csoportok (**Kolomp és Regös**) irammal és öntudattal készülnek Brazíliába: ott lesz július 18-tól a **XII. Dél-amerikai Magyar Néptánc Találkozó** és szimpózium! Már teljesen hagyományossá váltak a **Mindszentynum** magyar

táncház-péntek! 13-án történt meg a X. kiadás! A **cserkészcsapatok** változást vezettek be: kéthetente tartják összejöveteleiket, de gyakoribb kirándulásokkal színesítik életüket! A **Körs** (Körzeti vezetői őr) megtartotta évkezdő munkavacsoráját, megrendezte a hagyományos **VEKI** kirándulását és már a dél-amerikai Jubi táborra gondol.

Mivel „az emlékezet is tele van feledéssel”, az **AMIK** ezentúl figyeli és leírja mindazt, ami történik az argentinai magyarok kincseket tároló életében! Isten hozott az **AMIK** krónikáiba! Augusztusig szeretettel gondolkodok rátok, **Zólyomi Kati (Rovatfelelős)**.

TRIANON MEGEMLEKEZÉSÉRE RENDEZETT „Koncert- műsor” a HUNGÁRIÁBAN!

1920 **TRIANON** **2014**
Június 4 **Június 29**
SAVANYÚ KEHELY
94 ÉV UTÁN

Wagner Carolina és az
"ensemble El Cordal"
19 tagú teljes zenekara
Barok Gizella (szoprán)
Dombay Jenci (előadóművész)
Ádám Tímea (Magyarországról)
Czékus Ábel (Magyarországról)
Zólyomi Kati (előadóművész)

Pontosan 18 órakor:
a HUNGÁRIÁNK dísztermében

Az előadás zeneszerzője:
Tcharykow Sergej
Írta, rendezte: Zólyomi Kati
Technika: Demes Sándor

Dombay Jenci: „Bekezdés”

Volt egyszer egy kis ország, ami nem volt mindig ilyen kicsi, de elvesztett két világháborút, és a győztesek ilyen kicsire nyirbálták le! Ekkor aztán sokan

elmentek belőle és más hazát kerestek, szerte a világban!

Mi is így kerültünk ide, a világ másik végére, ahol először nagyon egyedül éreztük magunkat! Mert itt más nyelvet beszéltek, amit nem értettünk meg, más ételeket ettek, ami nem ízlett, „télien volt nyár és nyáron volt tél”, és Karácsonykor a fagyúgyertya elolvadt a melegben a szaloncukor nélküli karácsonyfán!

Ekkor arra gondoltunk, hogy jó volna olyanokra találni, akik megértik a

beszédünket, szeretik a mi ételeinket és körülbelül úgy gondolkoznak, mint mi! De hol vannak ilyenek? Hogy lehetne őket megtalálni?

Egy nap aztán, a zöldséges a krumplit olyan öreg újságlapba csomagolta, ami magyarul volt írva! Így tudtuk meg, hogy nem csak vannak errefelé is magyarok, hanem újságjuk is van! Ezután már könnyebb volt egymásra találni! Mikor aztán megtaláltuk egymást, szerveztünk kórust, klubokat alapítottunk, táncestélyeket rendeztünk, összegyűjtöttük az ifjúságot a cserkészetbe, a Szabadegyetemre, a ZIK-be a Regős-be; egyformán imádkoztunk az egyházközségekben, de mindezt csak az újságok ismertetőjének köszönhetjük.

Az újságok azonban lassan megszűntek, egyik a másik után, mert nem volt pénz, nem volt utánpótlás, kiöregedtek a szerkesztők!

De jött egy új éra: a „Multimédia!” Főként az ifjúság számára, aki nem papíron, hanem „LCD (liquid crystal display)”-en akarta megtudni, hogy mi történik körülötte?

Erre néhány előrelátó fiatal és okos ember megteremtette ezt a lehetőséget is, hogy újra találkozassunk! Ingyen! Ha akarom, elolvasom, ha nem, rákattintok egy másikra!

De, ha tudni akarom, hogy mikor találkozhatok a barátaimmal, barátnőimmal a ZIK-ben, a cserkészetben, a Regős-ben vagy a táncházban, vagy mikor és hol hallgathatok egy érdekesebb konferenciát vagy koncertet, csak vissza kell kattintanom, és már tudom is! De akkor, talán van ott még egy másik írás

is, ami felkelti a figyelmemet? Vagy egy fénykép, vagy egy hirdetés... és tovább olvasok! Vagy a magyar nyelvemet akarom egy kicsit gyakorolni! Vagy szeretnék megtudni valamit az anyaországról, ill. a Szüleim, Nagyszüleim és talán most már az én második Hazámról!

Vagy egyszerűen van egy jó recept, vagy egy jó vicc, amin egy kicsit fel tudok vidulni!? Nahát, most írok három ilyen viccet, amin vidulhattok. Egyet az én koromból, egyet a legkisebb leányunokám korából és egyet 2014 rohanó, kapkodó Buenos Aireséből.

A) Öregek

– Te Józsi – mondja Jenci bácsi – én most töltöm be a 85-öt, és tele vagyok nyavalyával, fájásokkal, problémákkal! Tudom, hogy te is az én korombeli vagy! Te, hogy érzed magad?

– Én fiam úgy, mint egy újszülött!

– Ne mondd! Tényleg? Irigyellek!

– Csak ne nagyon irigyelj! Mert nincs hajam, nincsenek fogaim és azt hiszem, bepilislem!

B) A leánykák

Anyuka megkérdi a kis Kamillától, aki semmi áron nem akarja megenni a spenótot:

– Mit gondolsz kislányom, mi történik azokkal a leányokkal, akik nem eszik meg, amit az Édesanyjuk feltálal nekik?

– Karcsúak maradnak, topmodellek lesznek és hülyére keresik magukat!

C) A rohanó Buenos Aires

Csikorogva fékez egy taxi a Buquebus kikötőjénél. Kiugrik belőle egy úr, odarohan a mólóhoz, ahol a Catamarán tíz méterre van a parttól, egy kecses ívben a hajóra dobja az aktatáskáját és fejest ugrik a vízbe. Egy pár karcsapás után el is éri a hajót, ahol a matrózok csákyákkal felhúzzák a fedélzetre.

Akkor boldogan körülnéz, és nagyot sóhajtván azt mondja: – Na, ez hála Istennek sikerült!
– Ez igaz – jegyzi meg az egyik matróz
– de nem tudott volna várni, amíg kikötünk? Most jövünk Montevideóból!

Na, mára ennyi elég is lesz! De kattints rá havonta, kedves fiatal és öreg barátom erre a „Magyar Híradóra”, keresd ki belőle, ami téged érdekel és ha tetszett valami, küldjél egy „emilt” hogy folytassuk, vagy kihagyjuk ami nem tetszett.
Puszi! Jenci bácsi

CSERKÉSZ GYÖNGYSZEMEK: **VEKI 2014: MÁRCIUS 8-9.**

Vezetői kirándulásaink kimondottan különlegesek! Habár hangulatuk bizonyos fokig lazább, programtartalmuk mégis egy tüzetesen átgondolt célt szolgál. Elgondolkodom: a következő már a tizedik jubileumunk! Sejtem, meg is fogjuk kellőképpen ünnepelni, esetleg egy szép beszámolófilmmel, akár egy szalonnasütéssel, tábortűzzel...

Ez alkalommal is, mint mindig, új helyet kerestünk: Lobos városa felé irányodtunk. Lobos nincs túl messze Olivostól! Kimenni mégis egy páratlan kalandot jelentett! A városka szép, üde, dúsan fásított utcái egymásba ütköznek, kacskaringanak, a lapos házak mind különbözőek, és van egy ún. „casco histórico” amelyben nagyon régi és látványos épületek emelkednek!

A véletlen és a nem véletlen játszottak össze ahhoz, hogy a pallottinus szerzetesek egyik legszebb birtokát használhassuk! Az időjárás is az elvárt volt! A kora ősz kellemes levegőjével hintáztatta a vaskos-idős falombokat. Égbe ágaskodó „araucariak” testéből óriási magokkal megpakolt hatalmas méretű tobozok hullottak a gyepre. Nedves volt a délelőtti frissen levágott fű, összegereblyézett száraz

levélkupacok látszottak mindenfelé. Megérkezéskor egy nagy termetű, büszke bögyű pettyes kakas jött elénk kíváncsian. Tűzpiros taraját rázta egyik oldalról a másikra és apró szemeit meresztette ránk, ameddig egyszer csak kukorékolt egy nagyot és eltávolodott. A tanya szépsége csillogott a még gyenge napsugarak alatt, határa pedig mintha egybefolyt volna a körülötte elterülő mező rónaságával.

A másfél napot gyakorlatilag kint töltöttük a szabad ég alatt. Másfél nap ötlet, állandóan felújuló vidámság, játék, cserkészmagyarság! Sötétedéskor a hangulat elmerengett és minden jelezte a kirándulás csúcspontja közeledtét: a tábortűzet! Azt a csodás érzést, amikor tudod, hogy megpihenhetsz a megbízható barátok vállán! Közben a szikrák pattogása, a füst otthonias jellegzetessége, az égő fadarabok ropogása, a tűz szivárványa aranyra festi át a daloló arcokat.

Ezekről az élményekről nem tudok újakat írni, viszont egyre szebbeket! Hiszen a cserkészlet is azért jött létre, hogy szebb legyen az élet! Jó munkát! (A KÖRS nevében)
Zólyomi Kati cst.

„SZÓFARAGÓ”

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi havi írása

Hogy áll a meccs?

A múltkor estefelé a buszt vártam a **buszmegállóban**. **Álltam** és várakoztam. Munkából jöttem, hullafáradtan, **alig álltam a lábamon**. Sokan álltak előttem, kénytelen voltam

türelmesen **végigállni** a sort. Előttem egy kamasz gyermek veszekedett az anyjával. Úgy feleselt vele, hogy a **hajam az égnek állt**. És még neki **állt feljebb**, a kis pimasznak. Egyszerűen nem tudom hogyan **állta** ezt a helyzetet az anyuka. Én már régen kiugrottam volna a bőrömből és lekevertem volna egy nyaklevest. **Megálltam**, hogy ne avatkozzak bele a vitába, de nem volt könnyű. Mögöttem csak fociról beszéltek. Valamilyen fontos mérkőzés lehetett, mert egyfolytában azt kérdezték, **hogyan áll a meccs**. Gondoltam magamban, mit érdekel, hogy **áll a**

meccs, csak **az idő ne állna esőre**. Most már csak az hiányozna, miután fél órája várom a buszt, hogy bőrig ázzak, én, aki **ki nem állom** a fázást.

Na végre! Ott a busz! Felszálltam boldogan, sőt, sikerült ülőhelyet is kapnom. Ebben az új ülő **állapotban** elgondolkoztam ezen a rövid, egyszerű szócskán: **ÁLL**. Elővettem papírt, ceruzát, írni kezdtem. **Leesett az állam**, amikor megszámoltam hány kifejezés jutott eszembe.

Persze, elsősorban tisztázni kell, hogy létezik **ÁLL**, **mint főnév**, az arcnak a száj alatt levő kerekded része. Innen ered az a kifejezés, hogy **leesett az álla**, nagyon elcsodálkozott. Vagy az, hogy **állig begombolkozik**, vagyis tartozkodóan viselkedik. Aztán a szótárban az **áll** (vagyis az van odaírva), hogy ige és annyit jelent, hogy **egy ember vagy állat a lábára nehezedeve egy helyben marad**. De viszont ha átgondoljuk jól, aki áll, az erős,

egészséges, bír, szembenéz mindennel, nem fél, nem esik össze, nem roskadozik, hanem áll. „**Minket ideállítottak, állunk**”, mondja Sík Sándor „Az acélember” című versében.

Áll, egy helyben marad:

buzsmegálló, állomás. Ha valami hosszabb ideig tart, működik, az **állandó.** Valakinek valamilyen időszakra létezési módja az lenne az **állapot.** **Állapotos** asszony. Jobb ha az állapotos asszony nem áll, hanem ül. Ugye, egyetértesz velem? Ha valakivel egyetértek, ugyanaz a nézetünk, a felfogásunk, akkor megegyezik az **álláspontunk.** Ugyanazon a ponton állunk. Ez **állati** érdekes.

A munkában megállok a helyemet, van egy jó **állásom.**

Menjünk tovább: valamilyen országban a mindenkori uralkodó osztály legfőbb hatalmi szerve az **állam.** Az is **áll.** Álljon, legyen talpon, csináljon, csak mozogjon, lépjen, ne álljon egy helyben. Ha valaki **alig áll a lábán** annak azt kívánjuk, hogy nagyon **hamar lábra álljon!**

Ha valamire azt mondom, **ez áll!** annyit jelent, ez így van, ez a valóság. Valaki állja a szavát. Betartja a szavát. Állítólag az argentin labdarugócsapat nagyon fel van készülve, jó csapat. **Állítólag,** mások **állítása** szerint. **Állít,**

mond, kifejez. A mondatoknak általában két része van, alany és **állítmány.**

Állítvány, az a mondatnak az alannyal kapcsolatos történést kifejező része. „A gyermek játszik”. A gyermek: alany, játszik: állítvány. Érthető, állítja, hogy mit csinál az alany.

Lassan **összeáll a kép.** Mennyi mindent fejezünk ki ezzel a szóval.

Fennáll a lehetőség, hogy több cikket is írjunk erről, mert nincs vége: állóka, állóóra, állóbüfé, állócsiga, állótükör, megáll, feláll, átáll, leáll, kiáll, beáll, összeáll, visszaáll, helytáll, jogában áll, rajta áll, valakinek a nevéen áll, jól áll, rosszul áll és így tovább. **Megáll** az ember esze. **Állítom, hogy nagy kincs ez a magyar nyelv.**

Hölgyeim és Uraim: **ÁLL A BÁL!**

„Fűrészpor a kezemen”

Az acélember (részlet), Sík Sándor

„Egy pillanat, egy közös rezzenés:

A három acélember összenéz.

Testvér – mondja az acélpillanat –
Tudom: gyengének lenni nem szabad.

Tudom, a mi törvényünk **állani:**

Mi vagyunk a Vezeték várai.

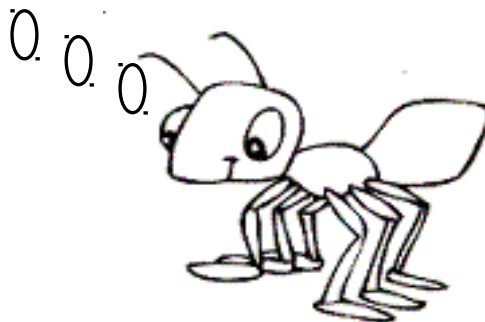
Nem tudjuk honnan, nem tudjuk kinek,

De rajtunk megyen át az Üzenet.

Az ismeretlen Igét hordja vállunk.

Bennünket **ideállítottak. Állunk.**”

Milyen klassz a magyar nyelv!!!

Bonczos Zsuzsánna rovata

HALLÓ kedves magyar olvasó bárhol a nagyvilágban!

Helybeli argentin olvasóink, mire színes híreimet a Hírmondóban megtalálják, már

mindent láttak és tudnak. Ezt figyelembe véve igyekszem a **júniusban történeteikről** naplószerűen beszámolni.

Június első hétfőjén, 2-án, az AMISZ gyűlésére jöttünk össze, ahol Puricelliné, **Szabó Éva beszámolt a tagoknak**, az előző napon általuk rendezett Hősök Napjáról, majd felolvasta a Federación Argentina de Colectividades (FAC) levelét, melyben a **magyar közösség hetét augusztus 17 és 24. közöttre tervezték** és várják válaszukat. A FAC országunkban közel 40 nemzetiséget tart nyilván melyek között mi, magyarok számbelilileg a legkisebbek közé tartozunk. Ennek ellenére eddig minden évben nagy feltűnést és sikert arattunk. A „Magyar Hét” idej programja és szereplőinek kiválasztása folyamatban van. Az *Argentínai Magyar Intézmények Szövetségének eddigi 12 tagjához* csatlakozott, gyűlésünk határozata és jogi személyiségének elismerése alapján, a **13-ik magyar intézmény: az Asociación Kodály Argentina**, melynek vezetője Carolina Wagner.

Június 4-én estére a CLUB EUROPEO-ba, melynek 2008 óta mi magyarok is tagja vagyunk, a **svéd nemzetiségű ünnepükre**, ABBA táncos és zenés társasvacsorára hívtak meg bennünket. Európában az 1970-es

években a svéd ABBA együttes és az angol Beatles fiúk csapata aratták a legnagyobb sikert. Szabó Éva, a Club Europeo közkedvelt és tisztelt titkára, két asztalt foglalt a magyar érdeklődő tagoknak.

Szabó Éva és asztaltársasága

A Paseo Colon út sarkán, a Lahousen palotában közel 600 személy jött össze erre a vidám, látványos, zajos estélyre. A svéd követ és felesége pontosan 22 órakor jelent meg és a német, holland követtel minden nemzetiség elnökének asztalánál személyesen köszönt. **A magyar Szabó Éva és az osztrák Porak György elnökök** asztalánál 12-en ültünk, így bennünket is üvöztöltek egy pohár pezsgővel. Ezek után a svéd követ felesége mondott egy rövid ünnepi beszédet, majd a zenekar és két ragyogó, szőke táncosnő az ABBA régi slágereivel, remek hangulatot teremtett.

Erzsi, Gabriela, Nándor, Zsófi és Luis

A táncparketten jól megtermett svédkek között, mint egy apró kis anyókat előre segítettek, ahol önfeledten énekeltem és

táncoltam a főleg középkorú nemzedékkel

Június 7-én, szombaton este magyar bárati körünk nagyrabecsült, sikeres tagjának, **Keglevich Miklósnak 75-ik** születésnapjára örömmel készültem. Miklós ünnepségei mindig fényesek, kedvesek, vidámak, ahol érezzük, hogy szívesen fogadnak, szívesen adnak és megosztják családjukkal, barátokkal örömeiket. Palermoban, a japán kerttel szemben a 24-ik emelet ablakából csodásnak tűnik Buenos Aires fővárosunk, de nem csak tűnik, hanem valóban az is. Fiatalkoromban, diplomata férjem tanított meg *egy estély sikerének a titkára: jó ital, finom étel és egy vidám háziasszony*, akin nem látszik a fáradtság, csak az öröm, amivel fogadja a vendégeit. Ilyen volt, szombaton, mint mindig, egy „fiesta” Keglevichéknél.

Keglevich Marília, Miklós és Bonczos Zsuzsánna

Június 10-én, kedden, 19 órára, az **Örmény Genocidium Emlék Alapítvány** és az **argentínai Örmény Központ és Püspökség**, Armenia 1353, Palermoba hívta meg az AMISZ tagjait az 1915. júniusi örmény nemzeti ünnep alkalmából, az argentin főváros kormánya adományának hivatalos átvételére. **Mauricio Macri**

polgármester kabinetfőnökét, **Horacio Rodrigéz Larretát** bízta meg, a Gurruchaga és Jufre utcák sarkán fekvő, milliókat érő telek *adományozási okiratának átadásával*. Az örmények részéről vezetőségük több tagja és a püspök szólaltak fel. Megköszönték Argentína segítő hozzáállását az örmény nemzetiséghez, akik az elmúlt században Dél-Amerikába, főleg Argentínába menekültek. A bevándorolt szorgalmas, meggazdagodott örmény csoportok és intézmények itt szeretnék megvalósítani régi álmukat. Emlékmúzeumot akarnak építeni, hogy megismertessék Örményország történelmét és kultúráját a mai társadalommal. Örményország előbb a cári Oroszország, majd a Szovjetunió befolyási övezetébe tartozott. Az örmény lakosság az I. világháború tomboló harcai, majd üldöztetések, elhurcolások alatt vagy következtében nagyrészt Anatóliába, a szultáni oszmán birodalomba menekült, ahol tovább pusztították, gyilkolták őket. Milliók veszítették életüket. A mai nyugathoz felsorakozott Törökország nem akarja vállalni *kérdéses* szerepét az örmények valóban szörnyű sorsában. A FAC által továbbított meghívóra – az udvariasság szabályai szerint – az Argentínai Magyar Intézmények Szövetségének elnöknője, Szabó Éva válaszolt, és két tag kíséretében részt is vett az adományozási ünnepélyen. Az utána következő „vino de honor” több volt, mint egy pohár bor. Barátságos fiatalok szünet nélkül szolgáltak fel hideg és meleg falatokat és italokat.

Június 14., szombat, Hírmondó lapzárta. Argentin hazánkban a közhangulatot az elmúlt hetekben nem az elégedetlen szakszervezetek követelése, a politikai botrányok

foglalkoztatták és kötötték le, hanem a futball-világbajnokság vagy az argentin világbajnokok feltűnő magánélete.

www.buzzinrome.com

A világbajnokság hivatalos megnyitója Sao Paulóban június 12-én délután kezdődött, és végződött a házigazda brazil csapat 3:1 arányú győzelmével a horvátok felett. Nálunk június 9-e

óta, minden TV állomás az argentin csapat felszállását Ezeizán és leszállását Belo Horizontéban, 23 névre szóló ülésel, egyenesben az Aerolineas Argentinas repülőgépéből közvetítette. Egyszerre nézhettük a rokonszenves Amado Boudou elnökhelyettesünk bemenetelét és 9 óra múlva kijövetelét az argentin Legfelsőbb Bíróság épületéből, ahol *mint vádlottnak joga volt a bírák kérdéseivel szemben magát védenie. Az ítélet* egy régen megtárgyalt, kivizsgált államcsínyben, a Ciccone bankjegynyomda kisajátítása ügyében, **egyelőre függőben marad**, míg az összes tanút sorban ki nem hallgatják.

Június 15-e a hónap 3.

vasárnapja, amikor **Nt. Demes András a református gyülekezetnek magyarul prédikál** Belgranóban, az Amenabar utcában, utána közgyűlés. Ugyanakkor június harmadik vasárnapja **Argentínában tavasz, Apák napja.** Délután 19 órakor **Brazíliában, Rio de Janeiróban a Maracaná stadionban** először játszott a 2014-es világbajnokságon **Argentína válogatott futballcsapata.** Küzdelmélt **Bosznia-Hercegovina** csapatával a mediák minden eszközével közvetítették a világon mindenkinek. Izgultunk. Szurkoltunk. Megnéztük. Hírmondó olvasók! Ne csodálkozzatok, hogy magyar hazám eseményeivel ebben a számban nem foglalkoztam. Május 6-án vette át Orbán Viktor a második 4 évre az ország vezetését. Az ember innen a világ másik végéről azt hinné, hogy a kormány felállása és a minisztériumok feladatköre marad úgy, mint eddig. Nem! Alig tanultuk meg az új minisztériumok nevét, feladatát, amit a FIDESZ 2010-ben alakított ki, most újra – alakítják? Ez már igazán nem reánk tartozik.

”

a hónap gondolata

”

Hazádnak rendületlenül
Légy híve, ó magyar;
Bölcsőd az s majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar.

Az nem lehet, hogy annyi szív
Hiába onta vért,
S keservben annyi hű kebel
Szakadt meg a honért.

Vörösmarty Mihály: Szózat (részlet)

Én és a Kőrösi Csoma Sándor-program

Hartmann-Kakucska Mária bemutatkozója

A Kőrösi Csoma Sándor Ösztöndíj másik pályázójaként jöttem Buenos Airesbe. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE)

Bölcsészettudományi Karán, magyar nyelv és irodalom, spanyol nyelv és irodalom szakos középiskolai tanárként szereztem diplomát. Egyetemi hallgatóként kezdtem el a régi magyar irodalomtörténettel foglalkozni. Szakdolgozatomat és egyetemi doktori fokozatot a katalán humanista tudós filozófus, Juan Luis Vives (1492-1540) magyarországi hatásáról írtam. Kezdő tanárként magyart tanítottam.

Családi okokból 1981. novemberétől 2010. decemberéig állandó lakóhelyem (Nyugat) Berlin volt. A *Berlitz School of Languages*-ben magyar nyelvet tanítottam német anyanyelvűeknek, illetve magyar és német nyelvről fordítottam.

Tudományos munkámat és kapcsolataimat nem szakítottam meg Magyarországgal. Az ELTE Régi magyar Irodalomtörténeti Tanszéke és a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Irodalomtudományi Intézete (ITI) Reneszánsz és barokk kutatócsoportjának, illetve XVIII. századi osztályának munkájában levéltári kutatások végzésével, előadások

tartásával vettem részt. Az Orczy család hagyatékának kutatása keretében az ELTE, BTK, Régi Magyar Irodalomtörténeti Tanszék, illetve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem, BTK, megbízásából *Orczy Lőrinc leveleinek* kiadását végeztem el. PhD fokozatot *Orczy Lőrinc, a musák elől-mozdítója* címmel szereztem.

Különböző tudományos ösztöndíjakban - Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány; Herzog August Bibliothek, Wolfenbüttel; Collegium Hungaricum, Wien; OTKA – részesültem. Az MTA ITI és a Román Tudományos Akadémia kooperációjában a *Orczy család könyvtárának* a feldolgozását végeztem, amelyet Orczy Lőrinc születésének 290. évfordulója alkalmából Aradon, 2008. októberében rendezett kiállítás zárt le.

Hivatásomat, a magyar nyelv- és kultúra ápolását, oktatását a magánéletben is gyakoroltam: magyar oktatási intézményt nem látogatott két fiam jól beszél/ír/olvas magyarul.

2010. decembere óta újra Magyarországon élek és dolgozom. 2014. október végéig tevékenykedem a Buenos Aires-i HKK-ban és ha szükség van rám, a ZIK-ben magyar nyelvet tanítok. Az érkezésemkor felém irányuló bizalmat, szeretetet az általam felajánlott segítséggel szeretném viszonzni, megköszönni.

A programról bővebben a <http://www.nemzetiregiszter.hu/> honlapon olvashat!

10º aniversario del ingreso de Hungría a la UE

Susana Kesserú de Haynal

El 1º de mayo de 2004, la *Unión Europea* quedó ampliada con el ingreso de 10 países: se incorporaron la República Checa, Chipre, Eslovaquia, Eslovenia, Estonia, Hungría, Letonia, Lituania, Malta y Polonia. Así quedó conformada la “UE-25”.

Para celebrar tal magno acontecimiento histórico, cinco de esos países con representación diplomática en la Argentina se pusieron de acuerdo en organizar, el 6 de mayo pasado, un digno acto festivo, con recital de piano y recepción, para cuya realización la

Cancillería argentina ofreció amablemente el Auditorio Manuel Belgrano del Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto. Subieron al escenario los embajadores de la República Checa, Eslovaquia, Eslovenia, Hungría y Polonia y, con la proyección de paisajes de sus respectivos países en pantalla gigante al fondo, pronunciaron breves alocuciones. (SKH)

Publicamos a continuación las palabras del embajador húngaro, **S.E. Pál Varga Koritár:**

“Este año está lleno de conmemoraciones, algunas muy tristes y otras que nos llenan de orgullo, como la primera ampliación de la Unión Europea hacia el este y el sur.

Con este acto que nos reúne queríamos llamar la atención de ustedes sobre la importancia de este hecho histórico.

*Trataré de resumir la importancia de esta integración ocurrida en 2004, con la incorporación de diez países, lo que sin duda fue la más importante ampliación hasta ahora desde el punto de vista geopolítico, con efectos para toda la región: abrió la puerta a que la periferia oriental de Europa se reconectara a las pautas centrales de desarrollo histórico. Sin exageración se puede decir que **fue el inicio del proceso de la reunificación de Europa.***

Específicamente para nuestro país, la adhesión fue un hito en su historia. Hungría como uno de los estados nacionales soberanos más antiguos del continente, en 2004 pudo volver definitivamente a la familia europea. El Reino Húngaro era hasta el siglo XVI uno de los centros de la cultura occidental y durante siglos actuó como bastión defendiendo el cristianismo europeo contra fuerzas invasoras ideológicas y militares de diversos imperios. Mucho más tarde tuvo un papel significativo en el derrumbe del Muro de Berlín. Así que la ampliación de la comunidad europea para nosotros - húngaros - y para otros pueblos de la región, ha significado de algún modo la justicia histórica.

Nuestro “reingreso” a Europa en 2004 fue legitimado por el voto popular. La mayoría de la población sigue apoyando las ideas de la construcción europea como la única forma de bienestar en el futuro.

*Además de los valores comunes que compartimos con los países europeos, también es evidente la ventaja económica que conllevó la integración. Hoy nuestros socios comerciales más importantes son los países de la Unión Europea. Estamos convencidos, sin embargo, de que **con la ampliación ganó toda Europa: se extendió***

la zona de paz, de seguridad, de mercado interno de libre comercio. Con los nuevos miembros, la Unión Europea tiene más chances de mejorar su competitividad y hacer frente a los retos internacionales.

Finalmente no debemos olvidar la diversidad cultural de Europa, que - por la incorporación de nuevos socios - se puso más de manifiesto. Podría ser simbólico mencionar aquí como valor agregado intelectual húngaro, que en estos días se celebra el 40º aniversario del invento del rompecabezas mecánico tridimensional llamado ‘cubo Rubik’.

Gracias por su atención.”

„Facere magna, pati fortia: hungaricum est”

„Nagyot cselekedni, sorsot elviselni: magyarság” (XI. Pius pápa)

A Buenos Aires-i Hírmondó híres magyarokat és magyar eseményeket bemutató rovata

Körülnézni Budapesten

Gröber Lisa ajánlója

Az egykor világrekordot tartó legnagyobb fényképen Budapest látható, alighanem az egész város rajta van.

Budapest Óbudából, Budából és Pestből áll össze, Pest lapos, Buda dimbes-dombos, közöttük folyik a Duna. Ha az ember megmássza a dombok egyikét, jó messze el lehet látni. Ha jó a szemünk, megtaláljuk a város nevezetességeit, felismerhetjük a számunkra releváns épületeket, városrészeket. Ezt most itt helyben is megtehetjük.

2010 közepén összegyűlt egy csapat és a János-hegy csúcsáról készített egy budapesti panorámás fotót, ami két világrekordot is megdöntött. Ez a kép az akkori világ legnagyobb körpanorámája volt (360 fokos kép, azaz körös-körül lehet forgatni), és egyben ez volt a legnagyobb felbontású kép is (több mint 70 gigapixel). Ez lehetőséget ad az abszurditásig belezoomolni a képbe. Ezt így nehéz elmagyarázni, inkább látni kell, meg játszani vele egy kicsit.

Kattintsanak a következő linkre:

http://70gigapixel.cloudapp.net/index_hu.html

Esetleg szükséges lesz a Silverlight programot telepíteni a kép megtekintéséhez. Ez könnyű folyamat és biztonságos is (leteszteltem a saját számítógépeken), egyszerűen követni kell az oldal utasításait. Ne tartson ez vissza senkit, érdemes pár másodpercet rászánni, mert azután órákig el lehet szórakozni az óriásképpel.

A fiatalok fogják legjobban kiismerni magukat e technológiával. Ezzel semmi újat nem mondok, csak azért említem, hogy mutassák meg a legkisebbeknek is, számukra van egy róka „felfestve” a Ludwig Múzeumra (Budapest Kortárs Művészeti Múzeum, azaz Művészetek Palotája /MÜPA/, a Rákóczi híd, volt Lágymányosi /vasúti/ híd pesti oldalán), ha ezt megtalálták, tovább lehet játszani az ott feltüntetett weboldalon.

Szóval, mire emlékeznek Budapestről? A Parlamentre? A Citadellára? A Somlói úti koleszra? A volt lakásukra? Felismernék Budapestet a sok új épülettel? Nézzék meg!

A Buenos Aires-i Hirmondó vallási rovata

„Lelki”-erő

Écsi Gyöngyi lkp.

„Légy erős és bátor... Csak légy igen bátor és erős, őrizd meg, és tartsd meg a törvényt... Ne térj el tőle se jobbra, se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz. ... légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.” (Józs. 1,6-9)

Különleges parancsot kapunk az olvasott igehelyben, és nem akármilyen parancsot. Azt üzeni az Úr az ige által, hogy „légy bátor” és azt, hogy „légy erős”. Nem is egyszer, hanem háromszor hangzik el egymás után ez a bátorítás. Talán ennyire bátortalanoknak és gyengének lát bennünket vagy pedig olyan nagy lenne a feladat, ami előttünk áll, aminek neki kell vágni?

Jól ismeri az Úr a mi lelkünket, a mi félelmeinket, és Ő látja, Ő tudja, hogy milyen feladatokat kell megoldanunk, hogy milyen veszélyek leselkednek ránk, ezekben akar bennünket megerősíteni. Milyen különös bátorítás. Mi is szoktuk egymást bátorítani, mi valahogy úgy szoktuk, hogy „meg fogod csinálni!” vagy ilyesmit mondunk: „majd csak lesz valahogy, ezen is túl leszel”. Miközben úgy érezzük, hogy egyáltalán nem tudjuk megcsinálni! De nagyon gyakran nem bátorítanak bennünket sehogysem, hanem aggodalmaskodva azt mondják: jaj, mi lesz ezzel a gyerekkel-emberrel, nem fog neki sikerülni semmi! Be kell látnunk, mi nagyon nem jól szeretjük és nem jól bátorítjuk mi egymást. Az Úr másképp bátorít, csak ennyit mond:

„Légy erős és bátor!” Hát miféle erőről van itt szó, amikor én úgy érzem, hogy egyáltalán nem vagyok a helyzet magaslatán és rengeteg dolog kifog rajtam – akkor hogyan lehetek erős és hogyan lehetnék bátor? Ehhez ajánlja fel az Úr az Ő erejét.

„Csak légy igen bátor és erős, őrizd meg, és tartsd meg a törvényt.” Ó, hát most kiderült valami, hogy abban kell erősnek lenni, hogy megtartsa az ember az Úr törvényét. De hát mi is az Úr törvénye? A Tízparancsolat és Jézus parancsa: a szeretet. Ebben kell tehát erősnek és bátornak lenni. Merni erőt venni az igéből, forgatni a Bibliát, Jézustól naponta tanulni jobban szeretni. Ragaszkodni ehhez a bölcs, okos és szelíd szeretethez és nem engedni el. Jön az „élet” és megpróbálja elvenni tőlem, és rá akar bírni, hogy bokszoljak szeretetlenül és tolokodjam előbbre és intézzek el bármilyen módszerrel javakat – ezt ne engedd, ezt mondja az Úr. Légy nagyon bátor, hogy kiállj mellette, légy nagyon erős, hogy valamilyen gonosz fondorlat ne szakítson el tőle.

Nagyon gyakran gondoljuk, hogy nincs senki, aki tanácsot tudna adni az életben és magunkra maradunk a küzdelmekben. Az ige arra tanít, hogy merjünk az Úrhoz fordulni bölcsességért, erőért. A Jézusban megjelent „Szeretet” Isten üzenete: „Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz. Ámen.”

A szentendrei Skanzen munkatársai Argentínában jártak

Balthazár Márta tudósítása

A Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum (természetvédelmi terület) 1967-ben lett megalapítva. Célja, hogy bemutassa a Kárpát-medence jellegzetes tájegységeinek és a magyar nyelvterület népi építészetét, a falusi és mezővárosi társadalom különböző rétegeinek lakáskultúráját, gazdálkodását és életmódját, eredeti, áttelepített épületekkel, hiteles tárgyakkal, régi településformák keretében, a 18. század közepétől a 20. század első feléig tartó időszakban. A kiállítási épületek, berendezési tárgyak pótolhatatlan értéket képviselnek.

Május első felében itt jártak Argentínában a szentendrei Skanzen (ez a múzeum beceneve) főigazgatója, dr. **Cseri Miklós** és tudományos igazgatója, dr. **Sári Zsolt**. Mi szél hozta ide őket?

Nagy fába vágták a fejszéküket, mert azt tervezik, hogy a közeljövőben kibővítik a múzeumot három olyan településsel, amelyeket a múlt század elején az emigráns magyarok építettek az argentinai Chacóban, az

Egyesült Államokban a kaliforniai borvidéken, és Ausztráliában. Mindhárom teljesen más jellegű és éppen ezért választották őket. Személyesen látogatnak el a településekre, ahol

felveszik a kapcsolatot a leszármazottakkal, meghallgatják a családi történetüket, felméri az épületeket, amelyeket több mint valószínű nem fognak áttelepíteni, hanem, gondos felmérés után, felépítenek.

Chacóból visszatérve, a *Református Házban* „A Szabadtéri Néprajzi Múzeum szerepe a nemzeti épített és szellemi örökség megőrzésében” címmel dr. Cseri Miklós vetített képes előadást a múzeum történetéről alakulásától kezdve napjainkig. A Skanzen Magyarország települési, építkezési és gazdasági formáit tíz néprajzi tájegységben kb. 400 építmény segítségével mutatja be. Az eredeti helyéről áttelepített objektumok felépítése 1968-ban kezdődött meg.

Dr. Cseri Miklós és Benedek Mária

Részletes műszaki, néprajzi, berendezéseinek, kulturális foglalkozásainak és rendezvényeinek terve a bontások alapján készült el. A konzervált és restaurált tárgyak e terv alapján kerültek végleges helyükre. A

tájegységeken belül az építmények egy-egy parasztporta hagyományos rendjébe illeszkednek, melyekhez olyan szakrális, közösségi és gazdasági építmények kapcsolódnak, melyek

egykor részei voltak a hagyományos faluképnek. A lakóházak és a gazdasági épületek egy-egy táj történetileg kialakult lakóháztípusát és jellegzetes melléképületeit reprezentálják.

Az előadót **Benedek Marika** mutatta be, majd megköszönte a nagyon érdekes előadást, meghívta a

jelenlevőket frissen sült pogácsára és süteményre, megadva a lehetőséget, hogy kialakuljon egy kellemes hangulatú kötetlen beszélgetés a látogatók és a hallgatók között.

Reméljük, hogy a chacói magyarok hagyománya is hamarosan része lesz a szentendrei Skanzennek.

Részlet a múzeumból. forrás: www.szentendre.varosom.hu

Az évek súlya

Saáry Éva írása

A napokban a luganói „kultúrfilm-klub” műsorában lehangoló riportot láttam a milánói *Verdi-öregotthonról*, ahol támasz nélkül maradt idős zenészek, operaénekesek élnek. Az egykor híres tenorok, csillogó szopránok, ünnepelt karmesterek ma nagyrészt szájalmas emberi roncsok, akik „hobbyként” gyakorolják egykori művészetüket (meg-megbicsakló szólószámok, akadozó zongora-hegedűjáték), s egykori önmaguk karikatúrájaként, egymással zsörtölődve, kicsinyes napi problémák szorításában – vegetálnak.

A film – ügyetlenségből vagy szándékosan? – nem egykori értékükre, egy legtöbbjüknél sikeres pályafutás eredményeire, hanem az öregség gyöngeségeire, a szereplők elesettségére

helyezte a hangsúlyt. Ez volt benne a lehangoló.

Mindazonáltal, vagy éppen a fentiek miatt, a film bennem rengeteg gondolatot ébresztett.

Először is nem osztom a nyilván ifjú riporter szánakozó fölényességét, ami azt szuggerálja a nézőnek, hogy az élet egy bizonyos koron túl fölösleges; senkinek sincs hasznára. Én nagyon sok 90 éves nőt és férfit ismertem (ismerek), aki úgy szakmai, mint emberi adottságai következtében utolsó leheletéig gazdagítani tudta környezetét (városát, nemzetét) és az emberiséget. Az idősök tapasztalatai nélkülözhetetlenek a fiatalok számára! Igaz, a mai szemlélet (előző századok egyértelmű kortiszteletével ellentétben) érdemnek, erénynek tekinti az ifjúságot, mintha az érték az évek számától függene! Maguk

a fiatalok sem nagyon érzik szükségét többé annak, hogy meghallgassák az öregek tanácsát, s így „ostobaként” csupán a maguk kárán hajlandók okulni. Újra fogják kezdeni (mert muszáj lesz!) olyan problémák boncolgatását, amelyeket az előttük járók már megoldottak vagy erősen megközelítettek. A „haladó gondolkodású” nemzedék élete így szánalmas körbejárássá válik.

A világ teljességéhez nemcsak a fiatalok, az öregek is hozzátartoznak. (Hány nagy íróra, művészre volt döntő hatással a nagyszülők példája, meséje!) A régi időkben létezett, de a távol-keleti, „primitív” népeknél ma is dívó „nagy család” szerintem a társadalom legegészségesebb sejtje, mert biztosítani tudja egy nép fönmaradását, továbbélését.

A mai öregotthonok, minden kényelmük ellenére, szomorúságot árasztanak, hiszen egy diszkriminációt szentesítenek.

A „kor súlya”, a vele járó testi-lelki problémák már magukban is nagy megterhelést jelentenek; hát még ha az idős emberek állandóan csak egymás baját, betegségét és halálát látják maguk körül, megfosztva a fiatalság üdítő közelségétől! – Persze, mondhatnánk, ott van kábítószerként (mert valóban az!) a televízió, de ez már egy más téma...

*

Méltósággal megöregedni! Ez a gondolat – föltételezem – minden értelmes elmét foglalkoztat. Eddigi tapasztalataim alapján az a meglátásom, hogy az emberek az idő haladtával vagy bölcsek lesznek, vagy nagyon balgák; vagy megszépülnek (az egykor kemény, éles vonások kisimulnak), vagy

rettenetesen csúffá válnak. A lelki és testi „megjelenés” föltételezi egymást, szorosan összefügg. Akinek sikerül elérnie a türelem és belső megnyugvás derűjét, az ki fog ülni az arcára is.

Más kategóriába tartoznak természetesen az örökmozgók, akik „meghalni sem érnek rá”. Ezeket az állandó, lázas tevékenység utolsó pillanatukig talpon és erőben tartja. Jó néhány ilyen ismerünk a politikában, a közéletben! Szerepük, gyakran konok erőszakossággal társulva, nem mindig áldásos.

Az író, a képzőművész, a megszállottan dolgozó tudós szerencsésebb az átlagembernél (a fönt említett interpretáló művészeknél is), mivel hivatását az utolsó percig – már ha szellemiekkel és fizikai erővel bírja! – tudja gyakorolni. Írni, festeni, búvárkodni mindig és mindenütt lehet. Az alkotó ember még egy öregotthonba is magával viheti saját világát, még onnan is képes hatni, sugározni. Az írott szónak, a festett képnek nincsen kora.

Sokan kezdték karrierjüket (ezt is meg kell mondani) nyugdíjba vonulásuk után! A rengeteg példa közül elég megemlítenünk a Nobel-díjas svéd írónót, **Lagerlöf Selmát**, a magyar **Ráth-Végh Istvánt** vagy az ókori Trója fölfedezőjét, a híres műkedvelő-régész **Schliemann Henriket**, aki hosszú éveket töltött lélektelen, pénzkereső munkával, mielőtt álmai megvalósításába kezdhetett volna!

Egy régi mondás így int: „Élj úgy, mintha minden pillanatban meghalhatnál, de dolgozz úgy, mintha örökké élnél!”

Ennél többet aligha lehet kívánni és – ajánlani.

IN MEMORIAM

Béres Gyurkát, ahogy a baráti körben hívták, életének 89. évében, június 5-én magához hívta az Úr. Olyan csendesen távozott, mint amilyen csendesen élt. Csendesen élt, mert mindig nagyon szerény volt, pedig amióta 1957-58-ban megérkezett Ausztráliából, kitartóan és fáradhatatlanul vette ki a részét a közmunkában. Első perctől kezdve tagja volt az olivosi Magyar Kultúr Egyesületnek és hamarosan bevették a vezetőségbe is. Ő volt éveken keresztül a háznagy és nagyon sokat dolgozott többek között az épület elektromos berendezésén.

A Hajmássy Miklós által alapított Buenos Aires-i magyar színtársulatban – színészi tehetsége miatt – mindig kapott szerepet. Több mint 15 éven keresztül Molnár László, szívbeli testvér-barátja mellett dolgozott a Szent István Öregotthonban, ahol mindenféle karbantartási munkában segített. Utolsó pillanatig nap mint nap korán reggel megjelent az Otthonban és mindig talált magának bőven tennivalót. Hamvait nevelt fiai a córdobai családi sírban helyezték el. Mindketten, Molnár Lacival együtt, pótolhatatlanok, óriási úrt hagytak maguk után a kolónia életében. Nyugodjanak békében!

Intézményeink

Nuestras Instituciones

Egyházak – Iglesias

„Krisztus Keresztje” Magyar Evangélikus Gyülekezet – IELU – Congregación Evangélica Luterana Húngara "La Cruz de Cristo" – Amenábar 1767 – (C1426AKG) Buenos Aires

Tel. 4503-3736 – cvhefty@yahoo.com.ar – www.lacruzdecristo.com.ar

Magyar Református Egyház – Iglesia Reformada Húngara – Pasaje Juncal 4290 – (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-2527 – maria.micsinay@gmail.com

„Mindszentynum Zarándokház” Magyar Katolikus Káplánság – Asociación de los Húngaros Católicos en la Argentina – Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 – info@mindszentynum.org

Ifjúsági Csoportok – Actividades Juveniles

EMESE Kultúra és Ifjúságfenntartó Testület – Asociación Cultural EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina – Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 – emese.zik@gmail.com

39.sz. Magyarok Nagyasszonya Icscs. – Agrupación de Guías Húngaras N° 39 Magyarok Nagyasszonya – Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel.

4794-7778 – frenchi_87@yahoo.com.ar

18sz. Bartók Béla cscs. – Agrupación de Scouts Húngaros N° 18 Bartók Béla –

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As.

Parancsnokhelyettes: Lajtaváry

Richárd – Tel. 4790-7081 – ricardo.lajta@gmail.com

Külföldi Magyar Cserkészszövetség Dél-Amerikai Körzet – Distrito Argentina de la Asociación de Scouts Húngaros in exteris –

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As.

lomiczmatyas@yahoo.com.ar – 15-5703-1800

REGÖS Magyar Néptáncgyüttes – Conjunto Folklórico Húngaro Regös –

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As.

www.regosargentina.com.ar

Tel. 15-4033-3333 – edibon1@yahoo.com

Zrínyi Ifjúsági Kör (hétfélig magyar iskola) – Círculo Juvenil Zrínyi – Colegio Húngaro –

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986

emese.zik@gmail.com

Intézmények – Instituciones Argentínai Magyar

Intézmények Szövetsége – AMISZ – Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) – Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires.

Tel. 4542-9877 – nvattay@telecentro.com.ar

Argentín-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara –
Cámara Argentino-Húngara de Comercio e Industria –
www.camara-hungara.com.ar
 Tel. 15-6445-9190 – porban@fibertel.com.ar
Magyar Segélyegylet „Szent István Öregotthon” –
Asociación Húngara de Beneficencia "Hogar de Ancianos San Esteban" –
 Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162),
 (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 –
hogarhungaro@hotmail.com
Szent István Kör – *Círculo de San Esteban* –
 M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As.
 Tel. 4783-6462 – jakabterek@fibertel.com.ar
Vitézi Rend Argentínai Csoport – *Orden de los Caballeros Vitéz. Capítulo Argentino* –
 Tel. (5411) 4715-2351 – nvattay@telecentro.com.ar

Iskolák – Colegios

Angolkisasszonyok Intézete (Ward Mária) – *Colegio María Ward* –
 Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As.
 Tel. 4215-1052
Szent István Kollégium – *Colegio San Esteban* –
 Anasagasti 202, (8400)
 San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 –
colegio@sanesteban.edu.ar – www.sanesteban.edu.ar
Szent László Iskola – *Colegio San Ladislao* –
 M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As.
 Tel. 4799-5044 – sladislao@ciudad.com.ar

Klubok – Clubes

Hungária Egyesület – *Club Hungaria, Asociación Húngara en la Argentina* –
 Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 /
 4711-0144 – hungariabuenosaires@gmail.com
Valentín Alsina Magyar Dalkör – *Coro Húngaro de Valentín Alsina* –
 Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As.
 Tel. 4209-6333 –
corohungarodevalentinalsina@gmail.com

Sport – Deportes

Hungária Vívó Csoport – *Esgrima Club Hungaria* –
 Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. **Tel. 4755-6709** –
andresgrabner@yahoo.com

Művészet, Zene, Kultúra – Arte, Música, Cultura

Ars Hungarica Kultúra- és Zeneterjesztő Civil Szervezet – *Ars Hungarica, Asociación Civil de Música y Cultura* – szekasym@gmail.com
Coral Hungaria – Cuba 2445, (1428) Buenos Aires.
sleidemann@fibertel.com.ar – www.arshungarica.com.ar
 Tel. 15-3623-4345
Spontán Színpad: Grabner István. istvangr@yahoo.com.ar
Hungária Könyvbarátok Köre kölcsönkönyv- és levéltár – *HKK – Biblioteca Húngara* –
 Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As.
 Tel. 4799-8437 – haynal@fibertel.com.ar
Kolomp magyar felnőtt néptáncegyüttes – *Conjunto de baile folklórico húngaro KOLOMP* – Zólyomi Kati –
zolyomikati@hotmail.com
Álomgyár – színjátszó társulat és műhely – La fábrica de sueños – compañía y taller permanente de teatro. –
 Zólyomi Kati – zolyomikati@hotmail.com

Vidék – Interior del País

Barilochei Magyar Egyesület – *Asociación Húngara de Bariloche* –
 Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro.
 Tel. 02944-430282, luiseduardostany@hotmail.com
Chacoi Magyar Egyesületek – *Colectividad Húngara de Cnel. Du Graty* –
 M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
Villa Ángela-i Magyar Egyesület – *Sociedad Húngara de Socorros Mutuos* –
 Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco.
 Tel. 03735-420-939
Córdobai Magyar Kör – *Círculo Húngaro de la Provincia de Córdoba* –
 Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba.
 Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 –
filipaniclil@gmail.com
Santa Fe-i Magyarok Társasága – *Agrupación Húngaros de Santa Fe (Capital)*
 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe.
 Tel. 0342-469-5500 – zoltanhorogh@hotmail.com

Rendszeres programok

Balthazár Márta

Programas regulares

HUNGÁRIA (Zombory István)
Választmányi gyűlés: páros hó 3. szerda
Kórus: (Leidemann Sylvia) péntek 20-22 óra
Vívás: (Grabner Bandi) kedd/szerda/csütörtök
 18-21 óra, szombat 15-19.30 óra
Könyvtár: (Haynalné Zsuzsó) hó 2. és 4. péntek
 19-21 óra
Szent István Otthon: vezetőségi gyűlés: 3.
 szerda 19-21 óra

HUNGARIA (Esteban Zombory)
Reunión de junta directiva: 3° miércoles de mes
 par, 21
Coro: (Sylvia Leidemann) viernes 20-22 hs.
Esgrima: (Andrés Grabner) martes, miércoles,
 jueves 18-21 hs., sábado 15-19.30 hs.
Biblioteca: (Susana de Haynal) 2° y 4° viernes del
 mes 19-21 hs.
**Hogar San Esteban: reunión de Comisión
 Directiva:** 3° miércoles del mes 19-21 hs.

<p>SZENT LÁSZLÓ ISKOLA ZIK: (Zaha Alexandra) szombat 10-13 óra Nyelvcsiszoló: hónap utolsó szombatján 13.15 órakor Vezetőségi gyűlés: hó 1. kedd 20.30 óra</p>	<p>COLEGIO SAN LADISLAO ZIK: (Alexandra Zaha) sábadó 10-13 hs. Perfeccionamiento lingüístico: una vez al mes, último sábadó 13.15 hs. Reunión de junta directiva: 1° martes del mes 20.30 hs.</p>
<p>CSERKÉSZHÁZ Cserkészzet: (Lomniczy M.) szombat 13-17 óra Kolomp: (Zólyomi Kati) szombat 15-18.30 óra, kedd 20-22 óra Regös: (Bonapartian Edi) vasárnap 17-19 óra, szerda 20.30-22 óra Oleander: csütörtök este</p>	<p>CASA DE LOS SCOUTS Scoutismo: (Matyas Lomniczy) sábadó 13-17 hs. Kolomp: (Kati Zólyomi) sábadó 15-18.30 hs. y martes 20-22 hs. Regös: (Edi Bonapartian) domingo 17-19 hs. y miércoles 20.30-22 hs. Oleander: jueves por la noche</p>
<p>EVANGÉLIKUS EGYHÁZ Magyar nyelvű Istentisztelet hó 3. vasárnap 10.30 óra</p>	<p>CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA Culto en idioma húngaro 3° domingo 10.30 hs.</p>
<p>REFORMÁTUS EGYHÁZ Spanyol nyelvű Istentisztelet hó 1. vasárnap 10.30 óra – Nt. David Calvo. Utána közös ebéd</p>	<p>IGLESIA REFORMADA HÚNGARA Culto en idioma español 1° domingo 10.30 hs. – Rvdo. David Calvo. Seguidamente almuerzo.</p>
<p>MINDSZENTYNUM Vezetőségi gyűlés: hó 2. és 4. hétfő 19 óra Vívás: hétfő, szerda, péntek 16-22 óra Táncház: hó 3. péntek 21 óra Magyar órák: (Miskolczy Dóra)</p>	<p>MINDSZENTYNUM Reunión de comisión directiva: 2° y 4° lunes del mes 19 hs. Esgrima: lunes, miércoles, viernes 16-22 hs. Peña folklórica: 3° viernes del mes 21 hs. Clases de idioma húngaro: (Dora Miskolczy)</p>
<p>AMISZ Vezetőségi gyűlés: hó 1. hétfő 19.30 óra. Amenábar 1767, C.A.B.A.</p>	<p>AMISZ Reunión de la Comisión Directiva: 1° lunes del mes 19.30 hs. Amenábar 1767, C.A.B.A.</p>

A Buenos @ires-i Hírmondó örömmel fogadja a kedves Olvasó anyagi támogatásait. Felajánlásait argentinai, egyesült államokbeli és magyarországi számlán tudjuk fogadni. A számlaszámról a Hírmondó szerkesztőségénél lehet érdeklődni, e-mail cím: buenosairesihirmondo@gmail.com. Köszönjük, hogy támogatásával hozzájárul a Hírmondó megjelentetéséhez!

A Buenos @ires-i Hírmondó hirdetési lehetőséget kínál magánszemélyek és vállalkozások számára. Felvilágosítás a hirdetési feltételekkel és árakkal kapcsolatban a buenosairesihirmondo@gmail.com e-mail címen kérhető.

Buenos @ires-i Hírmondó
Az Argentínai Magyar Közösség elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A Buenos @ires-i Hírmondóban (BAH) közölt cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Az egyéni tudósítások eredetiségéért és a szerzői jogi törvényi előírásokért (plágium) felelősséget nem vállalunk. A tudósítások szerkesztésének és nyelvhelyességi ellenőrzésének jogát fenntartjuk, a szerző erről külön értesítést nem kap. Tudósítást kizárólag elektronikus formában (e-mail) tudunk fogadni. A beérkezett írárok szerzői jogai – a név feltüntetése mellett – a BAH-ra szállnak.

Havonta megjelenő elektronikus hírlevél. **Lapzártá minden hónap 15-én.** Cikkeiket kérjük Wordben beküldeni szíveskedjenek, maximum 350 szó terjedelemben. Cikkenként két fényképet fogadunk. Főszerkesztő: Czékus Ábel. Lektor: Kiss Péter. Elérhetőség: buenosairesihirmondo@gmail.com
Minden jog fenntartva!
Buenos Aires, 2014.